

T.
Alkotmánybíróság részére

Győri Törvényszék útján
9002 Győr, Pf.: 11.

Ügyszám: G.20.168/2009
(korábban még Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt)

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/861-0/2013
Érkezett:	2013 JÚN 18.
Példány:	2
Melléklet:	8
Kezelőiroda:	de

Győri Törvényszék	
Érkeztetés módja:	személyesen/átbocsátóval küldve/ postai úton/elektronikusan érkezett
Érkezett:	2013 JÚN 12.
Az ügyirat száma:	P. 20.168/2009
Példány:	2
Melléklet:	1 + bővítés

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

felperes/panaszos

alperes ellen megbízási díj és járuléki megfizetése iránt indított polgári peres eljárást követően, az F/1. szám alatt eredetiben csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselőként az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő (2 példányban), a t. Kúria 2013. április 15. napján kézbesített Pfv.V.20.492/2012/3. számú ítéletével szemben.

Kérem a t. Győri Törvényszéket, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: új Abtv.) 53. § (3) bekezdése alapján jelen alkotmányjogi panaszt a t. Alkotmánybírósághoz továbbítani szíveskedjék.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint új Abtv. 27. §-a és 43. § (1) bekezdése alapján a jelen alkotmányjogi panasszal érintett bírói határozat(ok) alaptörvény-ellenességét megállapítani, és a bírói határozato(k)at megsemmisíteni szíveskedjék.

A t. Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjára, valamint az új Abtv. 27. §-ára alapítom.

Az indítványozói jogosultságom az új Abtv. 27. §-ára alapítom, figyelemmel arra, hogy a jelen kérelemmel érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés az általam kezdeményezett eljárásban, az én alapvető jogaim sérelmével született. Tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget kimerítettem.

Az új Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatom a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványom nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Kijelentem továbbá, hogy az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

I. Az alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntések, az alapügy:

Rövid tényállás:

A keresetlevelemet még Győr-Moson-Sopron Megyei Bírósághoz nyújtottam be 2005. decemberében, kereskedelmi vezetői megbízási díjam és járuléki megfizetése iránt.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság (új nevén: Győri Törvényszék) első, 2008. január 16. napján kelt G.20.983/2006/23. számú ítélete (8 oldal) 2008. február 18. napján került korábbi jogi képviselőm részére kézbesítésre.

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság **G.20.983/2006/23.** számú ítéletében (ld. 6. oldal 1-2. bekezdések) a perbeli szerződés ún. eredeti 'A' mellékletének hiányára alapítottan elutasította kereseti kérelmemet.

A Győri Ítéltábla a **2008. március 04.** napján kelt fellebbezésemet a **2009. január 14.** napján megtartott tárgyaláson kihirdetett **Gf.IV.20.168/2008/3.** számú végzésével az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A Győri Ítéltábla **Gf.IV.20.168/2008/3.** számú végzéséből kiemelendő, hogy a Győri Ítéltábla megállapította, hogy "Ezek a peradatok azt támasztják alá, hogy létrejött a jutalék tekintetében a szerződés, tartalma a felperes által előadottal egyezik..." (ld.: 4. oldal utolsó bekezdésének első mondata).

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság **2011. május 10.** napján **G.20.168/2009/53.** számú ítéletével alperest **1.237.180,- Ft és kamatainak** megfizetésére kötelezte.

A **2011. május 27.** napján kelt fellebbezésem 2-4. oldalain és a **2012. február 23.** napján kelt felülvizsgálati kérelmem 3-4. oldalain kifejezetten hivatkoztam az alábbi perbeli tényekre, illetve alperesi nyilatkozatokra:

Alperesi könyvelési iratok holléte:

██████████ 32. sorszám alatt, 2010. augusztus 23. napján érkezett szakértői véleményének 10. oldal utolsó (bekeretezett) bekezdésében ugyanakkor rögzítésre került, az általam már többször hivatkozott a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 169. §-a, ami alapján alperesnek valamennyi iratot meg kell őriznie, és nyilván a jóhiszemű pervitel szabályai szerint és a **BH 2003.208.** („Ebből következően olyan tények vonatkozásában, amelyekre vonatkozó bizonyítékkal nem az eljárás kezdeményezője rendelkezik, a bíróság a bizonyítékot az ellenérdekű féltől, vagy kivételesen más forrásból is beszerezheti.”) alapján alperesnek be kellett volna azokat csatolni.

2005. március 10. napján – alperesnél:

Korábban már 2006. március 23. napján kelt előkészítő iratomban (I. pontban) kifejtettem, és F/1/2006. március 23. szám alatt csatoltam az alperes képviseletében Hardi Imréné ügyvezető és általam **2005. március 10.** napján aláírt "Multi-Cikória Kft és Gábor Miklós között átadásra került iratok és információk jegyzéke" elnevezésű okiratot.

Az okirat utolsó bekezdése, illetve sora ("Az itt fel nem sorolt szerződések és megállapodások a ██████████ **irodájában** található.") alapján felmondásom hatályba lépése (2005. március 15.) előtt alperes részére minden a tevékenységemmel, illetve a megbízási szerződésemmel kapcsolatos iratot átadtam és minden a perben esetleges releváns alperesi társaságnál végzett megbízással összefüggő irat (pl.: szerződések, árlisták, stb.) 2005. március 10. napja (csütörtök) óta alperesnél van.

2006. március 08. napján – alperesnél:

Alperes korábbi jogi képviselője (ahol alperes jelenlegi jogi képviselője ügyvédjelölt volt) ██████████
██████████ ügyvéd nyilatkozata:

„Nem zárkózik el attól az alperes, hogy **könyvszakértői bizonyítás keretében** a könyvszakértő átnézze az alperesi cég könyvelési iratait ahhoz kapcsolódóan, hogy ez alapján milyen felperesi tevékenység elvégzése állapítható meg.” (ld.: G.21.069/2005/3. számú jegyzőkönyv 2. oldal 4. bekezdés).

2006. május 03. napján – alperesnél:

Alperes korábbi jogi képviselője (ahol alperes új jogi képviselője ügyvédjelölt volt) ██████████
██████████ ügyvéd nyilatkozata:

„A felperes által megjelölt időszakra az alperesi cég a **könyvelési dokumentációt a szakértő rendelkezésére fogja bocsátani.**” (Id.: G.21.069/2005/9. számú jegyzőkönyv 6. oldal 7. bekezdése).

2007. május 16. napján – Novum: „semmilyen olyan irat nincs az alperesnél”:

Alperes új jogi képviselője [REDAKT]

[REDAKT] úgy nyilatkozott, hogy

„Elzárkózik az alperes minden további iratközléstől. **Kijelentem, hogy semmilyen olyan irat nincs az alperesnél, amely a felperesi kereseti követeléshez kapcsolódó és bizonyítékként számításba vehető lenne.**” (Id.: 112. számú jegyzőkönyv 6. oldal 5. bekezdése és 7. oldal első bekezdése)

2009. április 15. napján – Novum: mégis vannak iratok (szállítói adatok):

Alperesi jogi képviselő 4. sorszám alatt, 2009. április 16. napján érkezett beadványához szállítói adatokat [REDAKT] mellékelte és 7. bekezdésében „marketing és reklámkiadások vonatkozásában” **számlamásolatok csatolását vállalta.**

2009. július 16. napján – Novum: költség számlák:

Alperesi jogi képviselő 7. sorszám alatt, 2009. július 17. napján érkezett beadványához **költség számlákat mellékelte.**

Ebben a körben [REDAKT] szakértő (2011. május 02. napján) személyes meghallgatása során erre vonatkozó kérdésekre előadta, hogy önmagában ezen költség számlák alapján sem tud pontos számításokat végezni, továbbra is csak „Kalkulált adatokkal lehet...” számolni (Id.: 152. számú jegyzőkönyv első és 3-4. bekezdései)

2009. október 20. napján – Novum: mégis van „felperesi kereseti követeléshez kapcsolódó és bizonyítékként számításba vehető” irat:

Alperesi jogi képviselő 2009. október 20. napján érkezett beadványához mellékelte az alperes és a [REDAKT] között létrejött **szervződést.**

2010. május 27. napján – igazságügyi könyvszakértő kirendelése:

A t. I. fokú Bíróság jogi képviselőm, így valószínűsíthetően alperesi jogi képviselő részére is **2010. június 01. napján kézbesített /31/II. számú végzésével** [REDAKT] rendelte ki szakértőnek.

2010. szeptember 29. napján – a beázás bejelentése

Alperes új jogi képviselője bírósági tárgyaláson a következő nyilatkozatot tette:

„Az alperes azért nem tudott adatokat szolgáltatni, mert azok megsemmisültek... Mint már többször is bejelentettük, az **iratok megsemmisültek alperesnél, beázás miatt**” (Id.: G.20.168/2009/35. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó előtti bekezdése).

Ugyanezen a tárgyaláson jogi képviselőm előadta, hogy „A mai tárgyaláson hivatkozott **először arra az alperes, hogy beázás miatt megsemmisültek az iratok**” (Id.: 135. számú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdése).

Megjegyzem, hogy [REDAKT] **korábbi ügyvezető** sem nyilatkozott beázásról.

2010. október 12. napján – Novum: alperesi iratok megsemmisülése beázás miatt:

Alperesi jogi képviselő 36. sorszám alatti, 2010. október 12. napján kelt beadványában így nyilatkozott:

„egy hosszan eltartó szivárgás okozta a tároló helyiségben az **iratok megsemmisülését**”.

2011. február 14. napján – a beázás körülményei, nem tud semmit a könyvelőről:

Alperes új jogi képviselője bírósági tárgyaláson a következő nyilatkozatokat tette:

„A beázás helyszíne az **alperes székhelyén**, [REDAKTOR] sz. alatt volt, alperes a könyvelési iratait székhelyén tárolta.” (ld.: G.20.168/2009/43. számú jegyzőkönyv 3. oldal 5. bekezdése).

„Az alperes arra nézve **nem tud nyilatkozni**, hogy ebben az időszakban kik végzeték a könyvelést nála.

Az alperes jogi képviselőjeként egyeztettem az alperesi ügyvezetővel, hogy **nem tud arra nézve nyilatkozni**, ki volt az alperes könyvelője. (ld.: G.20.168/2009/43. számú jegyzőkönyv 4. oldal 4-5. bekezdései).

2011. május 02. napján – Novum: alperesi könyvelő alperesi jogi képviselő édesanyja

Alperesi jogi képviselő (nyilvánvalóan figyelemmel a /46. számú jegyzőkönyvhöz csatolt iratok és az I. fokú Bíróság /46/I. számú végzésére érkezett válaszra is figyelemmel, ami valószínűsíthetően 2011. április 26. napján került kézbesítésre részére) a következő nyilatkozatot tette:

„A felperesi kérdésfeltevésre annyit tudok közölni, hogy a könyvelési iratokkal kapcsolatosan az alperesi ügyvezetőhöz kell fordulni. A [REDAKTOR] **ügyvezetésétől** azt az informális tájékoztatást kaptam, hogy a könyvelési iratok alperes székhelyén kerültek megőrzésre. A [REDAKTOR] **ügyvezetője édesanyám**, aki egyben könyvvizsgáló is.” (ld.: G.20.168/2009/52. számú jegyzőkönyv 5. oldal utolsó bekezdése).

Ezen nyilatkozat **részben ellentétben áll** a 2011. február 14. napján tett nyilatkozattal, hiszen alperesi jogi képviselő 2011. február 14. napján előadta, hogy az iratok alperes székhelyén voltak elhelyezve, a 2011. május 02. napján tett nyilatkozata alapján ezen tájékoztatást az édesanyjától kapta, de ennek ellenére 2011. február 14. napján "nem tudta", hogy ki volt alperesi társaság könyvelője.

A fentiek alapján kifejezetten kétségesnek tűnik alperesi jogi képviselő azon nyilatkozata, miszerint „nincs arra információjuk, hogy mikortól kezdődhetett és milyen mennyiségű víz alapján történt ez a beázás. Arról sem maradt feljegyzés, hogy mikor észlelték alperesnél ezt a beázást.” (ld.: G.20.168/2009/43. számú jegyzőkönyv 4. oldal 2. bekezdése).

A fentiekre hiába hivatkoztam a **2011. május 27.** napján kelt fellebbezésem 2-4. oldalain a Győri Ítéltábla **2011. november 23.** napján kelt **Gf.IV.20.247/2011/3.** számú **ítéletével valamennyi kereseti kérelmemet elutasította** és 720.000,- Ft perköltség fizetésére kötelezett.

A **2011. május 27.** napján kelt fellebbezésem 5-6. oldalain és a **2012. február 23.** napján kelt felülvizsgálati kérelmem 5. oldalán kifejezetten hivatkoztam az alábbi **hatósági szakmai álláspontokra:**

A 2011. április 06. napján megtartott bírósági tárgyaláson benyújtottam a **Nemzetgazdasági Minisztérium Adó és Pénzügyekért Felelős Államtitkárság Számviteli Főosztály** 2011. április 01. napján érkezett, NGM/8207-2(2011) iktatószámú válaszlevelét, valamint a **Magyar Könyvvizsgálói Kamara Igazságügyi Könyvszakértői Tagozat Elnöke** 2011. március 17. napján érkezett válaszlevelét, amelyek az ún. **4/2011. Számviteli kérdéssel** egyező módon rögzítették alperes könyvelési iratpótlási kötelezettségét.

Fellebbezésemhez F/1. szám alatt mellékeltem a 2011. május 04. napján kelt (a mellékelt boríték alapján 2011. május 18. napján kézbesített) NAV 2887895841-es iktatószámú levelét (2 oldal), melynek 1. oldal utolsó bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„Megjegyezendő továbbá, hogy mivel a **megsemmisült iratokat** az adózó már nem őrzi az Art. 47. § (1) bekezdése szerint bejelentett helyen, ennek tényét az **adóhatósághoz be kell jelenteni.**”

Alperes az eljárás során sem az iratok őrzési helyének bejelentését, sem pedig azok elázásának bejelentését (az APEH, illetve a NAV irányába) nem igazolta (Pp. 164. § (1) „A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.”).

Alperes tehát nem hivatkozhatott volna az alperes által semmilyen módon nem igazolt beázásra, annak érdekében, hogy a könyvszakértő csak (iratok hiányában) kalkulált adatokkal tudjon számolni, főleg olyan módon, hogy a könyvszakértő kirendelése előtt alperes költségszámlákat becsatolta (elvileg azokat is székhelyén őrizte, és azok is eláztak...).

Fellebbezésemhez F/2. szám alatt mellékeltem a 2011. május 13. napján kelt (a mellékelt boríték alapján 2011. május 23. napján kézbesített) NAV 5227890904-es iktatószámú levelét (2 oldal), melynek 2. oldal 2. bekezdésének első mondata, valamint 2. oldal 4. bekezdése az alábbiakat rögzíti:

„Ha a cég nem gondoskodik elázott iratainak pótlásáról, fennáll annak a veszélye, hogy egy esetleges polgári peres eljárásban nem állnak a rendelkezésére a bizonyítási eljáráshoz szükséges iratok.”

Jegyzőkönyv felvétele azért szükséges, hogy a könyvelés alapbizonylatának minősülő számlák/számlatömbök megsemmisülése hitelt érdemlő módon bizonyított legyen, az Sztv.-ban a bizonylatok szerkesztésével szemben támasztott „valódiság” és „világosság” elvei szerint.”

Alperesi jogi képviselő vonatkozó nyilatkozata:

„A [REDAKT] ügyvezetésétől azt az **informális tájékoztatást** kaptam, hogy a könyvelési iratok alperes székhelyén kerültek megőrzésre. [REDAKT] ügyvezetője **édesanyám, aki egyben könyvvizsgáló is.**” (ld.: G.20.168/2009/52. számú jegyzőkönyv 5. oldal utolsó bekezdése).

Valószínűsíthető, hogy **alperesi jogi képviselő édesanyja mint könyvvizsgáló** is tisztában volt/van a fenti számviteli szabályokkal, illetve elvárásokkal; ennek ellenére alperes úgy kívánt „menekülni” a polgári jogi felelőssége alól, hogy csak annyit mondott, hogy beázás (bármilyen igazolás, jegyzőkönyv nélkül), így a szakértő csak kalkulálni tudott, alperes tehát mentesült a kártérítési felelősség alól.

A Győri Ítéletábrla 2011. november 23. napján kelt Gf.IV.20.247/2011/3. számú ítéletének oldal 5. bekezdésének 3. mondata, miszerint "A perbeli esetben azonban a felperesi díjkövetelés jogalapja sem nyert bizonyítást." **önmagával áll ellentétben**, azaz korábbi 2009. január 14. napján meghozott Gf.IV.20.168/2008/3. számú végzésével "Ezek a peradatok azt támasztják alá, hogy létrejött a jutalék tekintetében a szerződés, tartalma a felperes által előadottal egyezik..." (ld.: /3. számú végzés 4. oldal utolsó bekezdésének első mondata).

II. A Kúria eljárása:

A Kúria a 2012. február 23. napján kelt felülvizsgálati kérelmemet 2013. március 07. napján bírálta el, a 2013. április 15. napján kézbesített Pfv.V.20.492/2012/3. számú ítélete útján, ami a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A **2012. február 23.** napján kelt felülvizsgálati kérelmem 3. oldal első. bekezdésében kifejezetten hivatkoztam arra, hogy "A t. Győri Ítéltábla ezt követően indokolásában szóba se hozza már a Pp. 206. § (2) bekezdését, holott arra nyomos oka lett volna, a 2011. május 27. napján kelt **fellebbezésem III. pontja** (ld.: 6. oldal vége) alapján, ahol rámutattam arra, hogy alperesi cég könyvelője nem más mint alperesi jogi képviselő édesanyja, illetve közös könyvelő cégük volt."

A **2012. február 23.** napján kelt felülvizsgálati kérelmem 5. oldal 3-6. bekezdéseiben kifejezetten hivatkoztam arra, hogy

"A Győri Ítéltábla utalás szinten ugyan rögzítette az általam beszerezett szakmai álláspontokat (ld.: 5. oldal 3. bekezdése), miszerint becsatoltam a **Nemzetgazdasági Minisztérium** Adó és Pénzügyekért Felelős Államtitkárság Számviteli Főosztály 2011. április 01. napján érkezett, NGM/8207-2(2011) iktatószámú válaszlevelét, valamint a Magyar Könyvvizsgálói Kamara **Igazságügyi Könyvszakértői Tagozat Elnöke** 2011. március 17. napján érkezett válaszlevelét, amelyek az ún. **4/2011. Számviteli kérdéssel** egyező módon rögzítették alperes könyvelési iratpótlási kötelezettségét.

A Győri Ítéltábla szintén (ld.: 5. oldal 3. bekezdése) megemlítette, hogy becsatoltam a **Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) válaszlevelét** is.

A 2011. május 27. napján kelt fellebbezésem 6. oldalán kifejezetten hivatkoztam a NAV 2887895841-es iktatószámú levelének 1. oldal utolsó bekezdésére, ami az alábbiakat rögzítette:

„Megjegyezendő továbbá, hogy mivel a megsemmisült iratokat az adózó már nem őrzi az Art. 47. § (1) bekezdése szerint bejelentett helyen, ennek tényét az adóhatósághoz be kell jelenteni.”

A **2012. február 23.** napján kelt felülvizsgálati kérelmem 5. oldal 7-9. bekezdéseiben kifejezetten hivatkoztam arra, hogy

"Alperes az eljárás során sem az iratok őrzési helyének bejelentését, sem pedig azok **elázásának bejelentését** (az APEH, illetve a NAV irányába) **nem igazolta** (Pp. 164. § (1) „A per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.”).

A **Győri Ítéltábla** fellebbezésem ezen érvelésére ítéletében **nem adott választ**, azaz érdemben nem bírálta, holott a **NAV ezen válaszlevele alapján is**, a Pp. 206. § (2) bekezdésének alkalmazásával ezt is figyelembe kellett volna venni a bírói mérlegelés során, hogy alperes ilyen jellegű bejelentéssel nem élt az adóhatóság irányába, pedig alperesi jogi képviselő édesanyja könyvvizsgáló, így nyilvánvaló, hogy tisztában van az irányadó gyakorlattal.

A Győri Ítéltábla ahelyett, hogy a Pp. 206. § (2) bekezdése keretében értékelte volna azt, hogy alperes csak állította, de semmivel sem igazolta a beázás tényét, amivel **megakadályozta a reális könyvszakvélemény elkészültét**, a Győri Ítéltábla semmilyen jogkövetkezményét nem vonta le az állítólag nem elázott iratok hiányának a számviteli törvény 170. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére."

A **2012. február 23.** napján kelt felülvizsgálati kérelmem 7. oldal 4. bekezdésében kifejezetten hivatkoztam a **Győri Ítéltábla** előzőekben (ld. jelen panaszom 5. oldal utolsó előtti bekezdése) kifejtett **önellentmondására**.

Hiába hivatkoztam ezen tényekre, ellentmondásokra, a NAV és az Igazságügyi Könyvszakértői Tagozat Elnöke és a Nemzetgazdasági Minisztérium által is írásban megerősített alperesi iratpótlási kötelezettségre (ld. 4/2011. Számviteli kérdés) a Kúria **Pfv.V.20.492/2012/3.** számú ítélete **nem tett említést vagy még csak utalást sem**.

Mind a Győri Ítéletábrla, mind pedig a Kúria döntése tkp. azért **rossz** (álláspontom szerint tévesen, illetve alaptörvény-ellenes) **precedens**, mert ezen logika mentén egy cégnek csak annyit kellene mondani egy polgári perben a könyvszakértői kirendelése után, hogy az iratok eláztak.

Mind a Győri Ítéletábrla, mind pedig a Kúria **abszolút figyelmen kívül hagyta** a számviteli törvény (2000. évi C. tv.; Sztv.) 170. § (1) bekezdését, aminek a következő az alcíme: „Jogkövetkezmények”.

Hangsúlyozni kívánom, hogy az Sztv. 170. § (1) bekezdése nem azt tartalmazza, hogy a számviteli iratok megőrzésének hiányában kalkulálni kell vagy lehet, hanem azt mondja a törvény (mérlegelési lehetőség nélkül, ld.: „kell” szó), hogy „E törvényben előírt **számviteli szabályok megsértéséért** való felelősségre a Polgári Törvénykönyv általános felelősségi szabályait **kell** alkalmazni.”

Mind a Győri Ítéletábrla, mind pedig a Kúria szerint **nincs jogkövetkezménye annak**, ha egy cég nem pótolja az iratokat, ezért azokat nem lehet felhasználni egy perben, azaz azokból **nem tud számításokat végezni** a kirendelt igazságügyi könyvszakértő.

A Kúria ítéletének 7. oldal utolsó előtti bekezdésének utolsó mondatában annyival "rendezte el" az Sztv. 169-170. §-ait, hogy "... ennek azonban a peres felek közötti szerződéses jogviszonyában nincs relevanciája.", de **ezt sem indokolta, illetve nem fejtette ki** a t. Kúria, hogy miért ne lenne relevanciája.

Álláspontom szerint ezen a ponton **lett volna kiemelt jelentősége** a NAV és az Igazságügyi Könyvszakértői Tagozat Elnöke és a Nemzetgazdasági Minisztérium által is írásban megerősített alperesi iratpótlási kötelezettségének (ld. 4/2011. Számviteli kérdés), és alperes könyvelési iratok hollétére tett különböző nyilatkozatoknak (ld. jelen panaszom 2-4. oldalai).

Hipotetikusán, ha elfogadnánk az eddigi ítéleteket, akkor nem tudnánk válaszolni a kérdésre, hogy ha ebben a peres eljárásban nem kellene alkalmazni a számviteli törvény 170. § (1) bekezdését (ami tkp. egy utaló szabály a Ptk. kártérítésre), akkor mikor kellene alkalmazni?

A Kúria ítéletének 5. oldal első bekezdésének utolsó mondatában (álláspontom szerint tévesen, illetve alaptörvény-ellenesen) úgy fogalmazott, hogy "A jogvita lényegét képező felperesi jutalékigény vonatkozásában bizonyítási teher a felperest terhelte."

A Kúria ezen állítása a **józan ésszel** (ld. Alaptörvény Állam alcím alatti 28. cikk), illetve alaptörvény-ellenes, mivel egyrészt **lehetetlent követelt**, hiszen alperesnek kellett volna **pótolni**, majd az igazságügyi könyvszakértő részére **rendelkezésre bocsátani** az állítólag eláztott iratokat, felperesként nem voltam a könyvelési iratok (számla, stb.) birtokában, így nyilvánvalóan nem tudtam azokat becsatolni, s az igazságügyi könyvszakértő nyilvánvalóan nem tudott azokból jutalékszámításokat sem végezni.

Másrészt pedig jogilag is aggályos, illetőleg ellentétes a Legfelsőbb Bíróság **BH 2003.208.** szám alatt közzétett eseti döntésének indokolásával, miszerint „A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerint a per - nem peres eljárásbeli vita - eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell ugyan bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el, erre azonban nem minden esetben van lehetőség. (Erre utal az idézett jogszabályban használt „általában” kifejezés.) Ebből következően olyan tények vonatkozásában, amelyekre vonatkozó bizonyítékkal nem az eljárás kezdeményezője rendelkezik, a bíróság a bizonyítékot az **ellenérdekű féltől, vagy kivételesen más forrásból is beszerezheti** (Pp. 190., 192. §).” alapján alperesnek kellett volna az iratokat benyújtania.

III. Az alkotmányjogi panasszal érintett bírói döntés/ek alaptörvény-ellenessége:

Álláspontom szerint a jelen kérelemmel érintett bírói döntés/ek az Alaptörvényben biztosított alapvető jogaimat sértik.

Az Alaptörvény érintett/vonatkozó rendelkezései:

„ALAPVETÉS B) cikk

(1) Magyarország független, **demokratikus jogállam.**”

„Alapvetés Q) cikk

(2) Magyarország **nemzetközi jogi kötelezettségeinek** teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.

(3) Magyarország **elfogadja** a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.”

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG XXVIII. cikk szerint:

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, **független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**”

A tisztességes tárgyaláshoz és az ésszerű időn belüli döntéshez való joga megjelenik:

- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 10. Cikkében:** „Minden személynek teljesen egyenlő joga van arra, hogy ügyét **független és pártatlan bíróság méltányosan és nyilvánosan tárgyalja, s ez határozza meg egyrészt jogai és kötelezettségei felől, másrészt minden ellene emelt bűnügyi vád megalapozottsága felől.**”
- az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott **Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának** (a továbbiakban: PPJE) **14. Cikk 1. pontjában:** „A bíróság előtt mindenki egyenlő. Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit a törvény által felállított **független és pártatlan bíróság** igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”
- az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt **Egyezmény** (a továbbiakban: Római Egyezmény) **6. Cikk 1. pontjában:** „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott **független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül** tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

AZ ÁLLAM

A bíróság

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok** szövegét elsősorban azok **céljával** és az **Alaptörvénnyel összhangban** értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a **józan észnek** és a **közjónak** megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A keresetleveletem **2005. decemberében** nyújtottam be, majd megismételt elsőfokú eljárás után a Kúria 2013. március 07. napján hozta meg döntését, ami jogi képviselő részére **2013. április 15.** napján került kézbesítésre, azaz ügyemben **7 év és közel 4 hónap** után született meg a Kúria döntése (a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.247/2011/3. számú ítélete 2011. november 23. napján kelt, így a jogerős ítélet közel 6 év után került meghozatalra), ezen elhúzódott eljárási idő álláspontom szerint megsértette mind az Alaptörvény **B) és Q) cikkei** alapján alkalmazandó fentebb idézett nemzetközi egyezségek útján is biztosított, mind pedig az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésébe kifejezetten belefoglalt **tisztességes és ésszerű határidőn belül eljáráshoz fűződő jogaimat.**

A Kúria azon megállapítása, hogy "A jogvita lényegét képező felperesi jutaléki igény vonatkozásában bizonyítási teher a felperest terhelte." (ld. ítéletének 5. oldal első bekezdésének utolsó mondata), továbbá azon tény, hogy sem a Győri Ítéletábrla, sem pedig a Kúria nem foglalkozott érdemben a NAV és az Igazságügyi Könyvszakértői Tagozat Elnöke és a Nemzetgazdasági Minisztérium által is írásban megerősített (a Kúria nem írt ezekről semmit ítéletében) **alperesi iratpótlási kötelezettségével** (ld. 4/2011. Számviteli kérdés), valamint alperes könyvelési iratok hollétére tett **különböző nyilatkozatokkal** (ld. jelen panaszom 2-4. oldalai), valamint a Kúria annyival "rendezte el" az **Sztv. 169-170. §-ait**, hogy "... ennek azonban a peres felek közötti szerződéses jogviszonyában nincs relevanciája." (ld. 7. oldal utolsó előtti bekezdésének utolsó mondata; de azt nem indokolta, hogy miért ne lenne relevanciája) álláspontom szerint megsértette az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésébe kifejezetten belefoglalt **tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat**.

E körben hivatkozni kívánok a **7/2013. (III.1.) AB határozat** indokolásának **34. és 38. (2) pontjaiban** foglaltakra, miszerint:

"[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy **döntésének indokairól** az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog** azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő **lényeges kérdéseit kellő mélységben vizsgálja meg, és ennek indokait döntésében részletesen mutassa be.**"

Más aspektusból pedig álláspontom szerint a Kúria azon megállapítása, hogy "A jogvita lényegét képező felperesi jutaléki igény vonatkozásában bizonyítási teher a felperest terhelte." (ld. ítéletének 5. oldal első bekezdésének utolsó mondata) egyrészt az **Sztv. mint jogszabály céljával** (számviteli iratok megőrzése 8, illetve 10 évig az Sztv. 169. §-a alapján, ha ezt valaki megsérti, úgy az Sztv. 170. § (1) bekezdése alapján polgári jogi felelősséggel tartozik), másrészt pedig a **józan ésszel** (hogyan is csatolhattam volna a könyvelési iratokat az igazságügyi könyvszakértő részére, ha azok alperesnél voltak, illetőleg állítólag eláztak, de ezt alperes nem bizonyította és a perben is becsatolt NAV, Nemzetgazdasági Minisztérium, Igazságügyi Könyvszakértői Tagozat Elnökének szakmai állásfoglalásaival szemben alperes nem pótolta a hiányzó könyvelési iratokat, ezért a kirendelt igazságügyi könyvszakértő nem tudta a reális számításokat elvégezni) **ellentétes**, így a Kúria Pfv.V.20.492/2012/3. számú ítélete az Alaptörvény Állam alcím alatti **28. cikkébe (is) ütközik**, ezért alaptörvény-ellenes.

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy **panaszomnak megfelelő** döntést hozni szíveskedjék.

Budapest, 2013. június 11.

Melléklet:

F/1.: 2013. június 11. napján kelt ügyvédi meghatalmazás eredetiben (1 oldal)